

РЕШЕНИЕ

№ 6262

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **МОНИКА В. А.А**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА** Гражданско дело № 20231110129779 по описа за 2023 година

„Т. С.” ЕАД е предявило искове с правно основание с чл. 318, ал. 1 ТЗ, чл. 286, ал. 1 ТЗ и чл. 100, ал. 2 ЗС за постановяване на решение, с което да бъде признато спрямо ответника, че има задължения към ищеца да заплати в полза на ищеца посочените от него суми за цена на доставена от дружеството топлинна енергия, начислена за процесния период, за мораторна лихва, за цена на извършена услуга за дялово разпределение за както и за пликва, начислена върху вземането за цена на услугата дялово разпределение.

Ищецът твърди, че между него и ответника е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия, по което е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е осъществил насрещната парична престация – да заплати установената покупна цена, обективирана в представените по делото фактури.

Ответникът, получил препис от исковата молба е е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на [чл. 235, ал. 2 ГПК](#), намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, обстоятелството, ответникът е потребител на предоставяната от ищеца услуга по доставяне на топлинна енергия до описания в исковата молба топлоснабден имот, че през процесния период до посочения имот е доставяна топлинна енергия в количеството, твърдяно от ищеца, като стойността ѝ възлиза на цената, сочена от него.

Ето защо съдът намира, че ответникът има качеството на потребител на топлинна енергия, по смисъла на дефинитивното правило на чл. 153 Закона за енергетиката.

От страна на ответника е направено възражение за погасителна давност.

Съгласно задължителните за правосъдните органи тълкувателни разяснения на ОСГТК на ВКС, дадени в ТР № 3/2011 г. от 18.05.2012 г., "Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на [чл. 111, б. "в" ЗЗД](#) и за тях се прилага тригодишна давност".

Заявлението е подадено на 01.12.2022г.,, поради което в този момент е прекъснато теченето на погасителната давност.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ на ищеца,, приети през м.06.2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

За вземането за м. 10.2019 г. този срок е изтекъл на 14.12.2020г. г., т.е. вземането за цена на топлинна енергия за м.10.2019г. следва да се приеме за първото по време вземане, включено в непокрития по давност период.

От заключението от ССЕ/стр. 9/ се установява, че цената на топлинна енергия за периода м.10.2019г. г. до м.04.2021г. възлиза на сумата от 1940.07 лв., до която сума следва да се уважи искът срещу този ответник и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 2404.67 лв. и за периода м.05.2019г.-м.09.2019г., вкл.

Относно исковите с правно основание [чл. 86 ЗЗД](#).

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят,, за вземането за м. 10.2019г. този срок е изтекъл на 14.12.2019г.

С оглед принципа на диспозитивното начало и заключението от ССЕ, съгласно което общия размер на мораторната лихва за процесния период възлиза на сумата от 316.36 лв., то този иск следва да се уважи за тази сума и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 426.82лв.

Относно исковите за присъждане на вземане за такса за дялово разпределение:

Съгласно чл. 36 от действащите през процесния период ОУ, приети с Решение по Протокол No 7 от 23.10.2014 г. на Съвета на директорите на "Т. С." ЕАД и са одобрени с РешениеNoOY-1 от 27.06.2016 г.на КЕВР, на основание чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката, Клиентите заплащат цена за услугата "дялово разпределение", извършвана от избран от Клиентите Търговец, като стойността ѝ се формира от:1. Цена за обслужване на партидата на Клиента, включваща изготвяне на изравнителна сметка; 2. Цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента.3. допълнителна цена по оценоразпис, определен от Продавача, за отчитане на уредите за дялово разпределение, извън обявените от Търговеца дати.

Съгласно заключението от ССЕ стойността на таксата за дялово разпределение,

начислена за процесния период възлиза на сумата от 26 лв./таблица № 3, ст. 5 от експертизата/..

В случая по делото е депозиран договор от 03.06.2020 г., сключен между ищеца и дружеството, извършващо услугата дялово разпределение

Съгласно договора /чл.3.2/ стойността на обслужване и отчет на уредите за дялово разпределение, включително и водомери се определя с констативен протокол след края на изравнителния период.

Изравнителната вноска се определя с предявяване на изравнителните сметки и подписан констативен протокол за извършения обем работа, коригирана съобразно данните от констативния протокол.

По делото няма данни изравнителните сметки да се предявени по реда на раздел IV, т. 4, няма данни да е изготвен и констативен протокол за извършения обем работа, коригирана съобразно данните от констативния протокол.

Ето защо този иск и акцесорният му такъв по чл.86 ЗЗД следва да се отхвърлят като недоказани.

С оглед изхода на правния спор пред настоящата съдебна инстанция по правилата на чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК следва в полза на ищеца да бъдат присъдени и сторените от него деловодни разноски за платена държавна такса в размер, юрисконсултско възнаграждение в размер, определено съгласно правилото на чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, депозит за вещо лице в общ размер от 552.98 лв.

В полза на процесуалния представител на ответника следва да се присъдят разноски за адвокат в исковото производство, които съдът определя на 400 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените съдебни заседания, с оглед отхвърлената част от исковете в размер на 85 лв. и разноски в заповедното производство за подаване на възражение по чл. 414 ГПК, които съдът определя на 50 лв. в размер на 11 лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79 и чл. 86 ЗЗД, че А. Н. А. с ЕГН:***** има задължения към, Т. С.” ЕАД, ЕИК ... за заплащане на сумата от 1940.07 лв..., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна

енергия за период м.10.2019г. г. до м.04.2021г., ведно със законна лихва за период от 01.12.2022 г. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 2404.67 лв.. и за периода м.05.2019г.-м.09.2019г., вкл., както и задължения за заплащане на сумата от 316.36 лв.,, мораторна лихва за периода от 15.09.2020г. до 17.11.2022г.,, като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 426.82лв.

ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от „Т. С.” ЕАД, ЕИК ..., срещу А. Н. А. с ЕГН:***** за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено в отношенията между страните, че ответникът има задължения към ищеца за заплащане на суми за дялово разпределение 30,37 лева - главница за периода от м.10.2019г. 4.2021г., ведно със законната лихва от 01.12.2022г.до окончателното изплащане на чето. и 6,14 лева - лихва за периода от 01.12.2019г. до 17.11.2022г

ОСЪЖДА А. Н. А. с ЕГН:***** да заплати на „Т. С.” ЕАД, ЕИК ..., съдебни разноски в общ размер от 552.98лв.

ОСЪЖДА „Т. С.” ЕАД, ЕИК ..., да заплати на адв. Д. Д., разноски за адвокат в двете производства в общ размер от 96 лв.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач – Т. ООД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред СГС в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____